

Tam Đảo Cửu Tuyền - Từ câu 1685 đến câu 1732

Tam Đảo Cửu Tuyền - KVK410-01

Thơ : Nguyễn Du (1766-1820)

Nhạc : Quách Vĩnh Thiện, Paris le 11 Mai 2008

Boston, Tempo 80 - Valse, Tempo 90

Em Am B7 Em

Em B7 B Em

Em Em Em C

Trên tam đảo dưới cửu tuyền, tìm đâu thì

Am B7 Em Em

cũng biết tin rõ ràng, Sấm sanh lễ vật rước

Am B7 G Em

sang, Xin tìm cho thấy mặt nàng hỏi han, Đạo

Em G Em Am

nhân phục trước tình đàn, Xuất thần giây

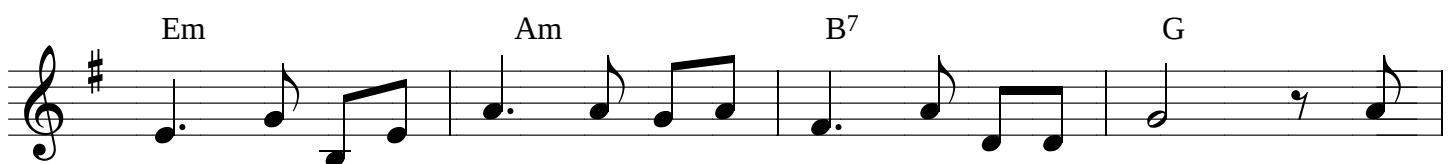
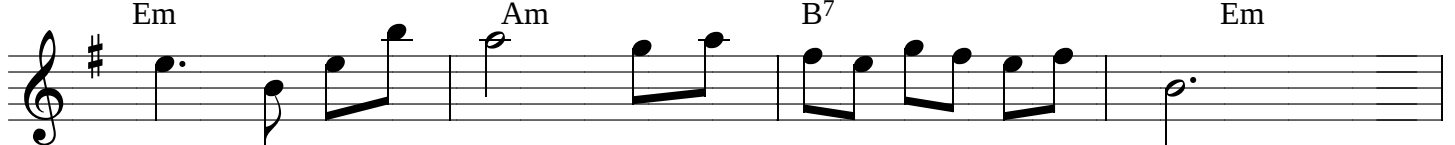
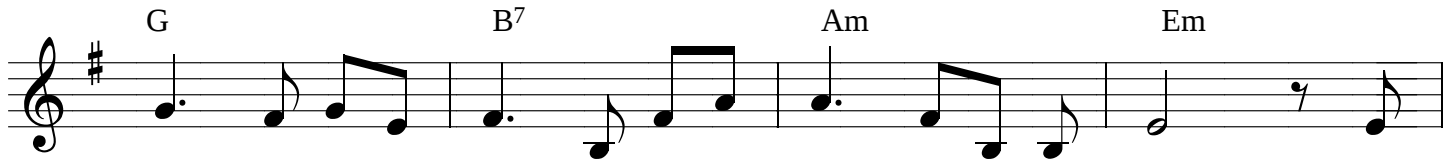
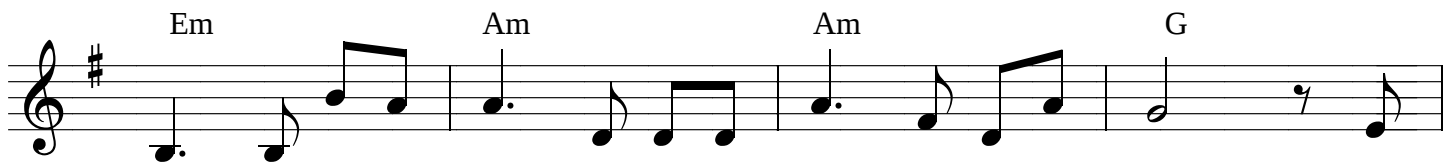
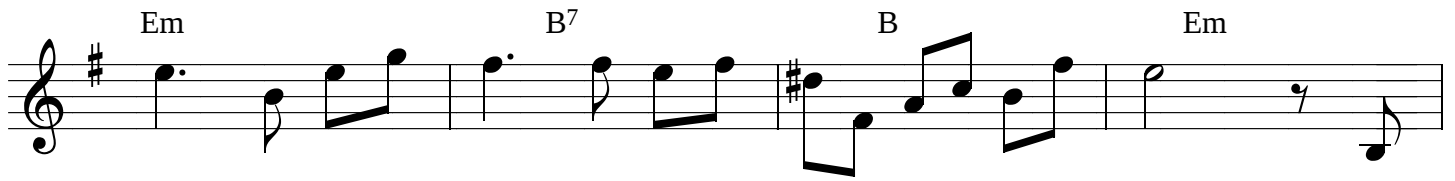
C Em Em Em

phút chưa tàn nén hương, Trở về mình bạch nói

Am B7 G Em

tường, Mặt nàng chẳng thấy việc nàng đã tra.

Em Am B7 Em

hoa những ngậm ngùi xuân, Thân này để lại mấy lần gặp tiên, Nước

trôi hoa rừng đã yên, Hay đầu địa ngục ở miền nhân gian, Khuyển
 Ưng đã đặt mưu gian, Vực nàng đưa xuống để an dưới thuyền, Buồm
 cao lèo thẳng cánh xuyền, Dè chừng huyện Tích băng miền vượt sang, Giã
 đồ lên trước sảnh đường, Khuyển Ưng hai đứa nộ nàng dân công.
 Vực
 nàng tạm xuống môn phòng, Hãy còn thêm thiếp giấc nồng chưa phai, Hoàng
 lương chợt tỉnh hồn mai, Cửa nhà đâu mất lâu đài nào đây ? Bàng
 hoàng giờ tỉnh giờ say, Sảnh đường mắng tiếng đòi ngay lên hầu, A

G Am Am Em
 hoàn trên dưới giục mau, Hải hùng nàng mới theo sau một người, Ngược
 Am C Am Em
 trông tòa rộng dãy dài, Thiên quan trùng tể có bài treo trên.
 Em Am B7 Em
 Em B7 B Em
 Ban
 Em C Em Em
 ngày sắp thấp hai bên, Giữa đường thất bảo ngồi trên một bà, Gạn
 Em B7 Am Em
 gùng ngọn hỏi ngành tra, Sự mình nàng đã lựa mà gửi thừa, Bất
 Em Am Am G
 tình nổi trận mây mưa, Mắng rằng những giống bơ thờ quen thân, Con
 Em B7 Am Em
 này chẳng phải thiện nhân, Chẳng phường trốn chúa thì quân lộn chồng, Ra
 Am Am B7 Em
 tường mèo mả gà đồng, Ra tường lúng túng chẳng xong bề nào.